

Verzonden per email naar cie.szw@tweedekamer.nl

Vaste commissie voor Sociale Zaken en
werkgelegenheid
Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Betreft: inbreng voor het Rondetafelgesprek op 22 maart 2012 over het wetsvoorstel Wet
versterking bestuur pensioenfondsen.

Wassenaar, 12 maart 2012

Geachte voorzitter en leden van de Vaste Commissie voor SZW,

Het aangenomen maar nog niet ingevoerde wetsvoorstel Koser Kaya- Blok verdient onze voorkeur om te worden uitgevoerd, daar die regeling meer verbeteringen geeft dan het voorliggende wetsontwerp, dat vele punten van de wet KKB weer terugdraait. Alleen op het punt van de in KKB voorziene raadpleging van gepensioneerden vinden wij in dit voorstel een verbetering. Daarom komt de Stichting Pensioenbehoud bij dit wetsvoorstel tot de conclusie dat het voorstel geen verbetering is t.o.v. van de reeds aangenomen wet Koser Kaya Blok. En evenals de Raad van State hebben ook wij een aantal bedenkingen.

De mogelijkheid van een bestuur van deskundigen, de participatie van de gepensioneerden in de paritaire besturen (al vragen we ons af of de gebezigde term "paritair" goed gekozen is) en in het belanghebbenden-orgaan bij een deskundigenbestuur, de verminderde invloed van de werkgevers ingeval van een gemaximeerde werkgeverspremie en de verscherpte deskundigheidseisen zijn verbeteringen.

Dat neemt niet weg dat er ook nog punten zijn waar op zijn minst een vraagteken bijgezet kan worden. We noemen in dit verband:

1. Wie maakt de keuze voor een paritair bestuursmodel dan wel een bestuur van onafhankelijken? Aangenomen moet worden dat de huidige besturen dit doen, dus alleen de werkgevers en de werknemers. Daarmee worden de gepensioneerden voor een fait accompli geplaatst. Een bepaling dat het bestuur de keuze maakt in overleg met vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van gepensioneerden zou dit ons inziens moeten ondervangen.

1 van 3

2. De pensioengerechtigden krijgen bij een bestuur met paritaire samenstelling maximaal 25% van de bestuurszetels (art. 100, eerste lid sub b en tweede lid sub b). Is het werkgeversdeel van de premie niet gemaximeerd, dan is de helft van de bestuurszetels voor de werkgevers (artikel 100, eerste lid, sub a en artikel 100, tweede lid sub a); indien wel gemaximaliseerd, dan is het aantal zetels voor de werkgevers even groot als dat van de werknemers. De verdeling tussen werknemers en pensioengerechtigden wordt bepaald aan de hand van de onderlinge getalsverhoudingen (art. 102, eerste lid). Alleen als het aantal deelnemers minder dan 10 % is van het totaal van gepensioneerden en pensioengerechtigden wordt boven dit percentage uitgegaan (art. 102, tweede lid), maar dan nog met een maximum van 50 % van de zetels van werknemers en werkgevers. Feitelijk doet die situatie zich alleen voor als er sprake is van een uitstervende bedrijfstak, laten we zeggen het bedrijfstakpensioenfonds van de klompenmakers.

Vragen hierbij zijn:

- a. Waarom niet meer dan 25%? Is dat niet wat weinig gezien de belangen? De in de MvT gegeven onderbouwing is niet bevredigend. Daarin wordt eerst (§ 1.2, blz. 21) aangegeven dat pensioen een arbeidsvoorwaarde is en in overleg tussen de sociale partners tot stand komt. Even verder (MvT § 1.3, blz. 21) wordt gesteld dat het aantal gepensioneerden is gemaximeerd om te voorkomen dat de werkgevers in de minderheid kunnen komen. Niet wordt aangegeven waarom dat zo erg zou zijn. Vervolgens (§ 1.4, blz. 22) wordt aangegeven dat, hoewel er sprake is van een risicoverschuiving naar de deelnemers en pensioengerechtigden, er voldoende redenen zijn voor betrokkenheid van de werkgevers in het bestuur. Inderdaad, maar dat is wel iets anders dan hen een extra royale positie te verlenen ten koste van de gepensioneerden. Waarom niet werkgevers, werknemers en gepensioneerden, elk één derde?
- b. Waarom *maximaal* 25 %? Ingeval een verdeling tussen vertegenwoordigers van werknemers- en pensioengerechtigden van een bepaald deel van de bestuurszetels op zijn plaats zou zijn, waarom dan niet naar verhouding van de aantallen betrokkenen? De MvT zegt hierover (§ 3.1, blz. 26) dat dit ter voorkoming van "onbalans" is. Waarom een faire verdeling tot onbalans zou leiden is geheel onduidelijk en wordt ook niet aangegeven.
- c. Het aantal zetels voor vertegenwoordigers van de werkgevers wordt beperkt ingeval van maximering van de premiebijdrage van de werkgevers (artikel 100, tweede lid, sub b). Terecht. Maar niet duidelijk is waarom het aandeel van de werknemers dan wel zou toenemen, maar van de pensioengerechtigden niet.
- d. Het is niet duidelijk waarom er bij een bedrijfstakpensioenfonds altijd een Raad van Toezicht dient te zijn en bij een ondernemerspensioenfonds volstaan zou kunnen worden met een Visitatiecommissie. Weliswaar bestrijkt een bedrijfstakpensioenfonds een breder terrein, maar 1) een pensioenfonds van een groot bedrijf kan meer mensen aangaan dan een pensioenfonds van een kleine bedrijfstak en 2) is het belang van goed beleid voor de individuele pensioengerechtigde even groot bij een bedrijfstakpensioenfonds als bij een ondernemingspensioenfonds.

Stichting **Pensioenbehoud**

Als uw pensioen u lief is

De ervaringen van de afgelopen periode hebben geleerd dat het gevaar van onderdekking niet gebonden is aan één vorm van pensioenfonds.

- e. Voor de beroepspensioenfonds (MvT § 5, blz. 28) worden geen wettelijke eisen gesteld aan de samenstelling. De besturen worden aangewezen door de leden van de beroepsvereniging. Dezen zullen wellicht ook gepensioneerden aanwijzen, maar waarom niet een gelijke garantie als bij bedrijfstak- en ondernemingspensioenfonds dat ook pensioengerechtigden in het bestuur vertegenwoordigd zijn ?

Wij zullen uw uitnodiging voor een mondelinge toelichting op 22 maart a.s. zeer op prijs stellen en zien uw antwoord met belangstelling tegemoet.

Namens het bestuur van de Stichting Pensioenbehoud,

met vriendelijke groet,

mr Erik L. Daae
voorzitter